

F. t. 1. om landbrugsejendomme.

punktum, foreslået, at arealer, der er udstykket fra en ejendom efter 1. september 1960, ikke skal være omfattet af den udvidede landbrugspligt, selv om de fremdeles er vurderet under den ejendom, hvorfra de er udstykket. Det følger modsætningsvis, at arealer, der før nævnte dato er tilladt frastykket en landbrugsejendom, påny er inddraget under landbrugspligten, hvis de fremdeles ejes og drives under den ejendom, hvorfra de i sin tid er udstykket, og som følge heraf stadig er vurderet under ejendommen.

For at gennemføre omsætningskontrol med de landbrugspligtige jorder, der endnu ikke omfattes af noteringen i matrikel og tingbog, må der foretages en ændring af udstykningsloven, jfr. det samtidig hermed fremsatte lovforslag. Endvidere forudsættes en ændring af vurderingslovens §§ 4 og 8 og af tinglysningsanordningen. Ændringerne tager sigte på at hindre, at arealer, der er vurderet under en landbrugsejendom, kan fravurderes og sælges, uden at landbrugsministeriets tilladelse til udstykning foreligger.

Definitionen af landbrugsejendomsbegrebet i forslaget § 2 vil få den virkning, at ejendomme, der i matriklen er noteret som gartnerier, men som er under 1 ha eller er oprettet som gartnerier uden beboelse i henhold til statshusmandslovens § 33, nu — i modsætning til tidligere — vil blive omfattet af landbrugslovens bestemmelser. Rent praktisk får dette imidlertid ingen betydning, så længe der indstår statslån i ejendommene, idet ejendommene da er undergivet statshusmandslovens bestemmelser, som er strengere end landbrugslovens.

Da landbrugsejendomsbegrebet nu kun omfatter ejendomme, der er noteret i matriklen, er det ikke påkrævet at opretholde bestemmelsen i den gældende lovs § 1, stk. 2, om, at præstegårde og tjenestesteder m. v. ikke henregnes til landbrugsejendomme. For så vidt angår de til skovbrug hørende tjenestesteder bemærkes, at såfremt en sådan ejendom er noteret som landbrugsejendom, vil landbrugspligten kunne ophæves efter forslaget § 4, stk. 1, nr. 7, såfremt ejendommens jorder er pålagt fredskovspligt.

Til § 3.

Bestemmelsen i § 3 tager sigte på nye landbrugsejendomme, og det er foreslået, at der skal foretages notering af ejendomme, der er bebyggede og har et jordtilliggende, hvoraf mindst 2 ha anvendes jordbrugsmæssigt. Der kan således foretages notering af ejendomme, hvis jordtilliggende anvendes til landbrug, gartneri, herunder blomstergartneri, frugtplantage, planteskole eller dermed beslægtet jordbrugsvirksomhed, jfr. herved bemærkningerne

til § 7, stk. 1. Ejendomme, der på grund af for ringe jordværdi ikke har været omfattet af bestemmelserne i den gældende lov, eller som er blevet fritaget for landbrugspligten, vil ikke blive noteret som landbrugsejendomme efter bestemmelsen i § 3. Landbrugsministeren vil i medfør af stk. 2 kunne undlade at foretage notering, f. eks. hvis jorderne er af ringe beskaffenhed, eller hvis der er grund til at antage, at en ejendom ønskes noteret som landbrugsejendom alene med det formål at omgå bebyggelsesregulerende bestemmelser i naturfrednings- og byggelovgivning m. v.

Det er i overensstemmelse med forslaget i § 8, stk. 1, foreslået, at det skal være en betingelse for notering af en ejendom som landbrugsejendom, at den er forsynet med beboelsesbygning, hvorfra jorden drives af beboerne.

Til § 4.

Den foreslåede § 4 omfatter de tilfælde, hvor landbrugspligt på et areal eller en ejendom kan ophæves. Efter den gældende lovs § 19 kan jord frastykkes en landbrugsejendom ned til hovedparcelstørrelse, uden at jorden nødvendigvis indlægges under andre landbrug, men denne forøvrigt ikke meget benyttede adgang til at frigøre jord for landbrugspligt bortfalder efter det foreliggende lovforslag. Ophævelse af landbrugspligten kan efter forslaget kun ske, når særlig tilladelse gives, og sådan tilladelse forudsætter i det alt overvejende antal tilfælde, at jorden er uegnet til landbrug, eller at samfundsmæssige grunde taler for, at jorden overgår til ikke landbrugsmæssig anvendelse.

Det er en forudsætning for ophævelse af landbrugspligten på en del af en landbrugsejendom, at det pågældende areal fraskilles ved udstykning. Forinden udstykning tillades, påser landbrugsministeriet, jfr. §§ 2 og 8 i udstykningsloven, at de fornødne dispensationer eller tilladelser i henhold til anden lovgivning foreligger. Hvis der ansøges om ophævelse af landbrugspligten på en hel ejendom, vil landbrugsministeriet efter tilsvarende retningslinjer påse, at der ikke ved den tilsigtede anvendelse af ejendommen vil opstå forhold i strid med anden lovgivning, hvorved i særlig grad tænkes på bygge-, vej- og naturfredningslovgivningen.

Stk. 1 angiver en række tilfælde, hvor ophævelse af landbrugspligt vil kunne tillades. Blandt disse tilfælde svarer nr. 1-4 i det væsentlige til punkt b, c, f og g i den gældende lovs § 21, stk. 1. Når en regel svarende til § 21, stk. 1, punkt d), ikke er medtaget i forslaget, skyldes det, at lodder til forening med f. eks. byggegrunde i det hele må sidestilles med selvstændige byggegrunde og således naturligt